

DECLARACIO DEL COMITE EXECUTIU DEL PCE (M - L)

CONTRA EL INGRES D'ESPANYA A LA OTAN

La petició d'entrada d'Espanya a l'OTAN està ja al Congrés per a un proper debat. La Monarquia, l'UCD, i en general el conjunt de l'oligarquia estan ja disposats i decidits: les declaracions d'en Calvo Sotelo, Perez Llorea i d'altres, així com el dictamen favorable a l'ingrés dels Consells Superiors dels tres exèrcits i la postura de la Junta de Caps d'Estat Major i del Consell d'Estat, ho han aclarit fins a la sacietat.

Els, l'oligarquia de sempre, volen portar a Espanya a l'OTAN.

I per aixó ni tan sols s'atreveixen a convocar un referendum per la senzill - raó de que temen perdre'l, com molt probablement ocorreria.

Els, uns pocs, un grapat de polítics, militars i financers ven-patries - constitueixen el petit sector social interessat en aquest nou acte de cessió de la sobirania nacional a mans del imperialisme nord-americà.

La resta, és a dir, l'inmensa majoria dels espanyols, la classe obrera, els pobles d'Espanya, els vertaders patriotes, els demerades, el jovent, la nació sencera no - vol OTAN.

Si el regim d'en Franco va vendre Espanya als ianquis pels tractats de 1953, - que ompliren la nostra terra de bases i instal·lacions militars, tractats i bases plenament vigents avui, i que es prorrogaran properament, amb l'entrada d'Espanya a l'OTAN l'oligarquia, ahir franquista i avui monàrquica, continua les seves tradi - cions de traició als interessos de la patria, que historicament l'han caracterit - zat.

L'entrada d'Espanya a l'OTAN sense referèndum i amb l'única condició d'una ma - joria simple en el Parlament constitueix un acte dictatorial i feixista, un acte - de traïció imposat per la força als pobles d'Espanya.

La venda de la soberania nacional, a més a més ve acompanyada : del increment del perill d'atac a Espanya per part dels adversans actuals o futurs dels EE.UU, tenint en compte, a més a més, de l'existència a la nostra terra de dipòsits de material nuclear; de l'augment accelerat de les despeses militars, unes despeses que, per suposat no seran per defensar al poble ni a la nació, sino per posarse - millor al servei de l'estrategia imperialista i del dispositiu militar mundial dels Estats Units; de l'instal·lació de noves bases al nostre sòl, del pagament d'enor - mes quantitats per a cubrir els pressupostos generals de l'OTAN; i de la marxa de bo - na part del nostre jovent a països estrangers per a complir el servei militar. Tan - tatges no nihi ha cap a menys la fal·làcia que el govern ha fet circular sobre que l'OTAN significaria una assegurança contra els intents colpistes. L'OTAN seria, molt al contrari, i arribat el moment, un clar suport al colpisme i al feixisme: els ca - sos de Grecia, i Turquia estan aquí per a demostrar-ho, i el Portugal de Salazar mem - bre de l'OTAN constitueix també un mentís a aquest argument hipòcrita i enganyós.

En aquests moments, doncs, l'impulsar amb totes les nostres forces la campanya contra l'entrada d'Espanya a l'OTAN, cobra una importància capital; les manifesta - cions, mitins, accions de propaganda, la formació de tot tipus d'organismes unita - rris a tots els nivells, de barris, de fàbrica, de ciutat, regional i nacional, les mobilitzacions i protestes de tot tipus s'han de desplegar de manera contínua i ge - neralitzada.

La monarquia, com és previsible, farà entrar a Espanya a l'OTAN. Però, actualment, la victòria del poble, la victòria dels patriotes és que aquesta entrada es faci en - tre els fragor i clamor popular del NO a l'OTAN, del NO a la venda de la patria, - del NO a les bases ianquis que violen el nostre sòl i la nostra sobirania, del NO a la guerra imperialista.

Avui per avui ells poden fiar a Espanya a l'OTAN, però al carrer i fins a l'ul - tim racó del país quedarà clar que Espanya s'oposa a entrar a l'OTAN, que l'OTAN és només pels traïdors, pels feixistes, per a l'oligarquia ven-patries avui al poder i per als militars colpistes.

NO A L'OTAN, CONSIGNA D'UNITAT

Contra l'OTAN, contra queleons que tan greviment afecta a tants, estem tots. Per tant, la lluita contra l'OTAN ha d'ésser una lluita unitaria i de tots. I no tan sols d'aquest o d'aquell partit. Ha d'ésser una lluita ampla i general, oberta a totes les forces socials, polítiques, sindicals, ciutadanes, juvenils, etc., una lluita sense sectarismes, sense manipulacions, una lluita de la democràcia, del poble - patriota, contra un acte feixista de traïció. Una lluita en la qual el protagonisme te que estar al carrer i no al Parlament.

Conseqüentment, el nostre Partit fomenta, dona suport i està present en tot tipus d'iniciatives a tots els nivells, de tipus unitari. Comitès anti-OTAN, coordinadors, plataformes d'unitat, grups anti-OTAN de qualsevol tipus, compten i comptaran amb la presència, en primera fila de combat del nostre Partit.

I tots allò, per a desenvolupar massivament un moviment anti-OTAN i anti-imperialista que deixi constància del rebuig total del nostre poble a l'entrada en el estat bloc de guerra i agressió.

El PCE(Marxista-Leninista) per tant fa una crida a l'unitat, a la campanya única de mobilització popular contra l'OTAN i per un Referendum, contra les bases ianquis contra els blocs imperialistes i per l'independència nacional.

Contràriament a les tesis dels reduïts grups dirigents dels partits sol-labore - eionistes amb la monarquia (PSC-PSOE, PSUC-P"CE particularment), pensem que no es pot dir NO a l'OTAN i sí al tractat hispano-ianqui i a les bases americanes.

Els dirigents del PSC-PSOE parlen de no entrar a l'OTAN però diuen estar a favor de la presència militar nord-americana a Espanya. La contradicció és tan flagrant que fins i tot la mateixa UCD els hi ha tirat en cara la seva incongruència ja que una i altra cosa són sino el mateix: el domini militar imperialista sobre Espanya.

Els caps del PSUC-P"CE, per a no ser meys, mantenen la mateixa postura i recullen la tesi, repetida al darrer congrés del PCUE per Breznev, de l'equilibri entre les superpotències (USA i URSS). No a l'OTAN diuen demagògicament Frutos i Garrillo, perquè això trenaria l'equilibri, però accepten, en profit dels interessos de l'imperialisme, la permanència de les bases americanes. Però la tesi de l'equilibri, no l'han inventada ni en Carrillo ni en Frutos, és la dels EE.UU i de l'URSS, és la tesi de l'equilibri del terror, la tesi del xantatge als pobles del món, la tesi de l'immobilitat i l'emmordassament dels pobles, de l'abandó de la lluita per l'alliberament i l'independència, la tesi de la rendició permanent front a un i altre - banda, les mateixes super-potències s'encarreguen de trencar continuament, acrobà - xent dia a dia el perill de guerra. Defensar la tesi de l'equilibri del terror no és defensar la pau, com ens volem fer creure en Garrillo, Gonzalez i els imperialistes com Reagan i Brezhnev. Qui posa en perill la pau és la mateixa existència de l'imperialisme agressor i de les superpotències (USA i URSS en primer lloc). Són els blocs militars, les agressions imperialistes d'uns i altres (ja sigui en El Salvador o Afganistan) qui posen en perill la pau.

La lluita dels pobles contra l'OTAN i el Pacte de Varsovia, contra les bases estrangeres, contra l'imperialisme i el socialimperialisme no va contra la pau sino en favor de la pau, de l'unica possible i duradera. la pau dels pobles lliures i independents.

El PCE(M-L) crida a tot el poble a la mobilització contra l'OTAN i contra les bases ianquis, sense caire en el joc de l'altre bloc militat imperialista, el Pacte de Varsovia.

El PCE(M-L) crida a tot el poble a la mobilització contra la militarització imperialista, per l'Independència Nacional i la democràcia que mai podrà ser del poble mentre Espanya sigui sotmesa als dictats de l'imperialisme.

El PCE(M-L) crida a tot el poble a la mobilització per la liquidació revolucionària de tot bloc imperialista, únic camí per aconseguir i conservar la pau i el progrés de l'humanitat.

! OTAN NO ! ! FORA BASES IANQUIS ! ! NO ALS BLOCS IMPERIALISTES !
! INDEPENDENCIA NACIONAL ! ! PER LES LLIBERTATS DEMOCRATIQVES !
! PER LA REPUBLICA POPULAR I FEDERATIVA !

Septiembre de 1981

Comite Executiu del PCE(M-L)

Sede en Barcelona: Porta de l'Angel nº 40,6º-pta. 18